

Arrest

nr. 232 162 van 3 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Koeweitse nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren op (...) in Farwaniyya in Koeweit. U bezit de Koeweitse nationaliteit echter niet en bent staatloos, net zoals uw beide ouders. U bent sjiitisch moslim van religie. Uw vader overleed. Uw moeder leeft nog en woont in Koeweit. U heeft zes broers en zussen. Vijf van hen wonen in Koeweit. Uw broer A. (...) verblijft in België maar u heeft geen contact met hem sinds 2006. U trouwde met A.-E.F.H.N. (o.v.: X – CGVS: X) en u kreeg met haar vier kinderen.

Omwille van de moeilijke levensomstandigheden als staatloze in Koeweit besloten jullie het land te verlaten. Bij een eerste poging om Koeweit te verlaten met valse documenten werd u in de luchthaven gearresteerd. U werd toen een maand vastgehouden en daarbij mishandeld.

In augustus 2017 verlieten jullie Koeweit. Via Turkije reisden jullie naar Griekenland. Jullie bleven ongeveer een jaar in Griekenland, initieel vier maand in een kamp op het eiland Samos. Daarna werden jullie overgeplaatst naar een kamp op het Griekse vasteland in Milikase waar jullie de rest van deze periode verbleven. Jullie beweren in Griekenland geen beschermingsstatus te hebben ontvangen. Kort voor jullie vertrek uit Griekenland werd u bij een geldafhaling beroofd door een groep van vier Afghanen. U gaf hen aan bij de directie van het kamp en zij verwittigden de politie. De politie kon één van de daders arresteren. Kort hierna drongen de overige drie Afghanen jullie tent in het kamp binnen en ze sloegen u en uw vrouw. Daardoor besloten jullie het kamp te verlaten. Jullie gingen naar het Syntagma-plein in Athene en sliepen daar gedurende enkele weken in een tent. In september 2018 verlieten jullie Griekenland. Jullie reisden naar Duitsland met behulp van documenten die jullie hadden gekocht van een Syrische familie die een verblijf in Duitsland hadden en waarop jullie foto's waren geplaatst. Van Duitsland reisden jullie naar België en jullie kwamen hier aan op 26 september 2018. Op 27 september 2018 dienden jullie een verzoek in om internationale bescherming.

Ter ondersteuning van jullie verzoek om internationale bescherming leggen jullie de volgende documenten voor: jullie geboorteaktes, een document rond de geboorte van jullie dochter R. (...) in België en een Koeweiti attest van uw vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit de documenten in uw administratief dossier blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Jullie ontkennen een beschermingsstatus te hebben ontvangen in Griekenland (zie verslag persoonlijk onderhoud A.-E.N.M.H. (...) dd. 28/08/2019 [N], p. 17 en zie verslag persoonlijk onderhoud A.-E.F.H.N. (...) dd. 28/08/2019 [F], p. 12), maar aan deze bewering kan geen geloof worden gehecht. Volgens het "Eurodac Search Result" dat in uw administratief dossier werd gevoegd, werd u immers reeds internationale bescherming verleend in Griekenland in de loop van de voorbije drie jaar (zie de nota "Eurodac Hit 'M'", waarvan kopie in uw administratief dossier, als interpretatie-instrument van uw "Eurodac Search Result"). Ook na confrontatie hiermee hielden jullie vol geen statuut te hebben gekregen in Griekenland (zie CGVS N, p. 17 en zie CGVS F, p. 12).

Volgens jullie beweringen zouden jullie, gezien jullie geen Griekse documenten kregen, naar België zijn gereisd met valse documenten. Ook hieraan kan echter geen geloof worden gehecht om de volgende redenen:

Ten eerste spreken jullie elkaar tegen over van wie jullie die valse documenten precies kregen. U zei dat een oude Syriër in het kamp, M. (...), ervoor zorgde en u zou het document op naam van zijn zoon M. (...) hebben gekregen (zie CGVS N, p. 10). Uw vrouw stelt echter dat M. (...) de zoon was en de naam van zijn vader kent zij niet (zie CGVS F, p. 10). Jullie zouden M. (...) hebben leren kennen in het kamp Milikase. U zegt dat hij in een caravan woonde omdat hij er al lang was, niet in een tent zoals jullie (zie CGVS N, p. 10, 14). Uw vrouw echter zegt dat enkel de Afghanen in caravans woonden en dat M. (...) in een tent bij jullie in de buurt woonde (zie CGVS F, p. 10). Deze tegenstrijdigheden over van wie jullie de documenten precies kregen roepen vragen op bij of deze documenten werkelijk hebben bestaan.

Ten tweede spreken jullie elkaar tegen over hoe die documenten die jullie zouden hebben gebruikt verloren zijn gegaan. U stelt dat die documenten in een tas zaten samen met kleren en parfum. Die tas vergaten jullie vervolgens per ongeluk op de trein van Duitsland naar Brussel (zie CGVS N, p. 9). Uw vrouw zegt echter dat jullie die documenten met opzet hebben achtergelaten (zie CGVS F, p. 10).

Overigens hebben jullie ook geen foto's van de bewuste documenten (zie CGVS N, p. 14), waardoor er helemaal geen bewijs voor jullie verklaringen bestaat.

Gezien jullie ongeloofwaardige verklaringen aangaande de valse documenten waarmee jullie naar België zouden zijn gereisd en gezien jullie wel degelijk een beschermingsstatus hadden in Griekenland, moet men redelijkerwijs concluderen dat jullie de reis maakten met officiële Griekse documenten.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming halen jullie ten aanzien van Griekenland aan dat u zou worden vermoord door de Afghanen die jullie aangaven bij de politie (zie CGVS N, p. 15 en zie CGVS F, p. 12) en uw vrouw haalt daarnaast aan dat ze andere vluchtelingen in het algemeen vreest (zie CGVS F, p. 12). Verder halen jullie aan dat jullie in Griekenland geen documenten hebben, niet zouden kunnen werken en geen woning zouden vinden (zie CGVS N, p. 15 en zie CGVS F, p. 11, 13).

Vooreerst moet gezegd dat de levenssituatie in Griekenland die jullie schetsten en waarbinnen jullie beweerde problemen en moeilijkheden zich zouden hebben afgespeeld, niet geloofwaardig is: jullie beweren in Griekenland steeds zonder een beschermingsstatus te hebben geleefd, hetgeen onjuist is, zoals hierboven aangetoond. Jullie beweren tevens in Griekenland steeds te hebben geleefd in een kamp op Samos, vooral in een kamp bij een plaatsje Milikase en ten slotte nog enkele weken in een tentje op het Syntagma-plein. Ook dit is echter niet geloofwaardig.

Aangaande jullie verblijf in het kamp Milikase is er een zeer opvallende tegenstrijdigheid in jullie verklaringen. U stelt duidelijk dat jullie in het kamp geen eten kregen, maar wel een toelage waarmee jullie zelf inkopen moesten gaan doen (zie CGVS N, p. 11). Uw vrouw stelt echter het omgekeerde: dat jullie in het kamp Milikase bereide maaltijden kregen (zie CGVS F, p. 7-9). Dit is een dermate opvallende tegenstrijdigheid aangaande een elementair deel van jullie leven in een kamp waar jullie maandenlang zouden hebben gewoond (zie CGVS N, p. 8), waardoor het onmogelijk is deze tegenstrijdigheid te vergoelijken. Jullie verblijf of een deel van jullie verblijf in Milikase is bijgevolg niet aannemelijk.

Ook jullie verklaringen over jullie laatste weken in een tentje zijn op zeer opvallende wijze tegenstrijdig, namelijk aangaande de plaats waar jullie in dit tentje woonden. U zegt dat dit tentje op het Syntagma-plein stond in Athene (zie CGVS N, p. 12 en zie de informatie hierover, toegevoegd aan het administratief dossier). Uw vrouw zegt echter dat zij nooit in Athene is geweest (zie CGVS F, p. 7) en dat het tentje in een groot park lag waar jullie van het kamp Milikase te voet zijn heen gegaan (zie CGVS F, p. 7). Milikase zou echter 40 minuten per trein van Athene hebben gelegen, dus helemaal niet op wandelafstand (zie CGVS N, p. 8). Jullie verblijf in dit tentje is dus eveneens niet aannemelijk.

Wat jullie levensomstandigheden in Griekenland betreft moet het volgende worden gezegd: gezien jullie tegenstrijdige verklaringen over jullie verblijven in Milikase en bij het Syntagma-plein, kan men niet anders dan vermoeden dat jullie in Griekenland geruime tijd in een andere woning en in andere omstandigheden hebben gewoond maar dat jullie ervoor kozen deze elementen voor het CGVS verborgen te houden.

Het bovenstaande in acht genomen en in acht genomen dat jullie weigeren waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen aangaande jullie beschermingsstatus in Griekenland, is het duidelijk dat u het de instanties die uw verzoek om internationale bescherming moeten behandelen onmogelijk maakt om uw levensomstandigheden in Griekenland te evalueren. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u als persoon die internationale bescherming geniet, in Griekenland in mensonterende omstandigheden zou hebben geleefd.

Wat jullie vrees voor de Afghaanse dieven betreft dient het volgende te worden gezegd: ten eerste moet men de bedenking maken dat uw probleem met deze Afghanen zich afspeelt in het kamp in Milikase, terwijl zoals hierboven aangetoond jullie verblijf daar deels of in zijn geheel ongeloofwaardig is. Dit is uiteraard problematisch voor de geloofwaardigheid van problemen die zich in dat kamp zouden hebben voorgedaan.

Indien men echter toch aanvaardt dat u in Milikase werd bedreigd door die bewuste Afghanen, kan men hoegenaamd niet op basis daarvan stellen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer.

Ten eerste is het hoegenaamd niet realistisch dat deze Afghanen in geval van een terugkeer naar Griekenland nog een probleem zouden vormen. Gezien jullie een beschermingsstatus genieten in Griekenland is er immers geen enkele reden waarom jullie zouden moeten verblijven in het opvangcentrum voor asielzoekers van Milikase, ervan uitgaande dat die Afghanen daar nog zouden verblijven. Indien jullie op eender welke andere plaats verblijven is er geen realistische waarschijnlijkheid dat jullie die Afghanen nog zouden tegengekomen.

Ten tweede moet gezegd dat de Griekse veiligheidsdiensten volgens jullie verklaringen klaarblijkelijk bereid zijn redelijke stappen te ondernemen voor jullie veiligheid. Nadat ze u beroofden kwamen ze immers in actie en hebben ze een van de Afghanen die ze konden vinden gearresteerd (zie CGVS N, p. 11-12, 14-15 en zie CGVS F, p. 6).

In zoverre jullie andere vluchtelingen in het algemeen zouden vrezen (zie CGVS F, p. 12), moet enerzijds gezegd dat dat een zeer verregaande veralgemening is en anderzijds dat, zoals hierboven gesteld, blijkt de veiligheidsdiensten bereid zijn redelijke stappen te ondernemen voor jullie veiligheid.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland

loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

De documenten die jullie voorlegden kunnen de bovenstaande appreciatie niet in positieve zin veranderen. Ze ondersteunen jullie herkomst, staatloosheid en gezinssituatie, wat elementen zijn die het CGVS in de huidige beslissing op zich niet in twijfel trekt.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat het CGVS ook in hoofde van uw echtgenote besloot het verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk te verklaren gezien zij al een beschermingsstatus geniet in een andere lidstaat van de EU.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Koeweit."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel, in hoofddorde, de schending aan van artikel 57/6, § 3, 3° *juncto* artikel 57/6, § 3, derde lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker wijst op hetgeen in de voormelde bepalingen wordt gesteld en betoogt:

"In casu werd het verzoek door de Minister of zijn gemachtigde overgezonden op 8 april 2019.

De beslissing volgde slechts op 7 oktober 2019, mèt dan 15 werkdagen na de verzending dus.

Aldus kon de verwerende partij niet langer gebruik maken van artikel 57/6, §3 VW en diende de aanvraag behandeld te worden de algemene regels. Een onderzoek ten aanzien van Koeweit (en niet ten aanzien van Griekenland) diende aldus te worden gevoerd, quod non in casu."

2.2. Verzoeker voert, in ondergeschikte orde, in een tweede middel de schending aan van de artikelen 57/6, § 3, 3°, 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 3 EVRM.

Verzoeker vangt zijn betoog aan met een algemene theoretische uiteenzetting en vervolgt:

"De verzoekende partij toont misschien niet aan dat zij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, maar wel dat zij bij terugkeer een risico loopt op een onmenselijke en vernederende behandeling, wat het beschermingsstatuut ineffectief maakt (cf. infra).

II.2.2 Verzoekende partij en haar echtgenoten hebben altijd volgehouden nooit verblijfsdocumenten te hebben ontvangen in Griekenland: p.8 CGVS

(...)

Verzoekende partij heeft aldus nooit een gehoor gehad aangaande haar asielrelaas, laat staan dat zij in het bezit zou zij gesteld van verblijfsdocumenten.

Verwerende partij hecht hier geen geloof aan en trekt alle verklaringen van verzoekende partij vervolgens in twijfel, omdat zij over informatie zou beschikken waaruit zou blijken dat verzoekende partij over verblijfsdocumenten in Griekenland zou beschikken. Zij verwijst hiervoor naar het administratief dossier, waaruit deze stelling zou moeten blijken.

Bij nazicht van het administratief dossier, blijkt enkel het volgende teug te vinden zijn:

(...)

Nergens uit dit document blijkt echter dat verzoekende partij en haar echtgenote over verblijfsrecht zouden beschikken in Griekenland.

Nergens wordt hun naam genoemd, laat staan dat er wordt vermeld hoe lang en op welke basis het verblijfsrecht werd toegestaan.

Maar er is meer. Dat het in casu niet om verzoekende partij en haar echtgenote gaat, blijkt uit het document zelf. Immers er wordt melding gemaakt van 2 EURODAC ID hits, echter bij beiden wordt bij het geslacht 'vrouw' vermeld:

(...)

Het is aldus onduidelijk wie deze mensen zijn. Het staat echter wel vast dat het niet om verzoekende partij - een man - en haar echtgenote kan gaan.

Verzoekende partij meent dan ook dat de bestreden beslissing ten onrechte, erg onzorgvuldig en op basis van verkeerde informatie werd genomen en dient vernietigd te worden."

Verzoeker betoogt voorts:

"Mocht Uw Raad - per impossibile - menen dat verzoekende partij over verblijfsrecht in Griekenland zou beschikken, dan wenst zij hieronder uiteen te zetten waarom zij niet terug kan keren naar Griekenland.

Verzoekende partij kan zich niet langer kan beroepen op de bescherming die zij heeft verkregen in Griekenland, omwille van de vernederende levensomstandigheden aldaar. Een terugkeer naar Griekenland zou aldus een schending van artikel 3 EVRM inhouden.

Tijdens het CGVS-gehoor heeft verzoekende partij uitgebreid verteld over o.m. de slechte levensomstandigheden en de discriminatie en geweld ten aanzien van (erkende) vluchtelingen en subsidiair beschermden in Griekenland:

Zo moest verzoekende partij en haar gezin in een tent overleven:

(...)

Verzoekende partij kreeg problemen met Afghanen, zij en haar echtgenote werden in elkaar geslagen: p. 11-12 CGVS

(...)

De politie kon of wilde hen niet helpen: p. 15 CGVS

(...)

Verzoekende partij vrees dan ook voor haar leven en het leven van haar gezin in Griekenland, daarnaast heeft zij duidelijk aangegeven geen toegang te hebben gehad tot de arbeidsmarkt, huurmarkt,... De kinderen werden dagelijks blootgesteld aan drugs, diefstal,... p. 15 CGVS

(...)

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft reeds bevestigd dat in bepaalde gevallen bepaalde socio-economische en humanitaire omstandigheden het niveau van artikel 3 kunnen bereiken.

Zo stelt het EHRM in het M.S.S.-arrest:

(...)

Aldus stelt het EHRM dat bepaalde socio-economische verplichtingen positief recht zijn geworden op grond van EU-wetgeving en de omzetting daarvan in Grieks nationale wetgeving. Het Hof legt een hogere beschermingsstandaard op aan EU-lidstaten omdat zij specifieke verbintenissen zijn aangegaan onder EU-wetgeving t.a.v. een specifieke groep personen, nl. asielzoekers.

II.2.4. In casu mag verzoekende partij dan wel bescherming hebben in Griekenland, ook zij zijn een kwetsbare groep, en ook voor hen rusten er positieve verplichting op Griekenland. Deze verplichtingen staan opgetekend in zowel de Conventie van Genève als de Kwalificatierichtlijn die de kenmerken van 'internationale bescherming' omschrijven. Dit zijn die rechten die volgen uit het erkend zijn als vluchtelingen/subsidiair beschermden.

Zo stelt artikel 21 van de Kwalificatierichtlijn dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement moeten in acht nemen, en bepalen artikelen 24 en 25 dat lidstaten zo snel mogelijk respectievelijk een verblijfstitel en reisdocumenten moeten afleveren aan personen met de vluchtelingenstatus. Maar 'internationale bescherming' wordt ook gekenmerkt door het toekennen van bepaalde socio-economische rechten:

a. Gezondheidszorg

Artikel 30 van de Kwalificatierichtlijn stelt dat vluchtelingen toegang tot de gezondheidszorg moeten krijgen:

(...)

Hoewel erkend vluchtelingen in Griekenland in theorie recht hebben op gezondheidszorg, blijkt dat zij in de praktijk niet de nodige medische zorgen verkrijgen wegens o.a. een gebrek aan informatie en tolkdiensten.

Verzoekende partij maakt zich grote zorgen over de toegang tot medische zorgen in Griekenland.

b. Integratievoorzieningen

Artikel 34 van de Kwalificatierichtlijn voorziet toegang tot integratievoorzieningen:

(...)

Verzoekende partij heeft nooit toegang gekregen tot taallessen of professionele opleiding. Bij het verlaten van het opvangcentrum kreeg zij ook geen informatie over mogelijke integratieprogramma's die voor hen beschikbaar waren.

Een gebrek aan integratielessen, met o.a. taallessen, heeft ook een negatief effect op andere aspecten van het leven in Griekenland.

Zonder deze begeleiding wordt het immers moeilijker om huisvesting te vinden en toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt.

c. Huisvesting

Artikel 32 van de Kwalificatierichtlijn bepaalt dat Griekenland ervoor moet zorgen dat personen met internationale bescherming toegang tot huisvesting hebben.

Dakloosheid bij personen met internationale bescherming is een bijzonder groot probleem in Griekenland. Het feit dat de betrokkenen zo snel het opvangcentrum moeten verlaten, samen met een gebrek aan financiële ondersteuning voor huisvesting, kunnen uiteraard worden aangeduid als oorzaken van dakloosheid. Daarnaast kunnen vluchtelingen ook geen aanvraag indienen voor sociale huisvesting onmiddellijk na het bekomen van hun statuut; hiervoor moet men namelijk reeds langere tijd in Griekenland verblijven.

d. Sociale voorzieningen

Artikel 29 van de Kwalificatierichtlijn stelt:

(...)

Zoals ook uit het asielrelaas van verzoekende partij blijkt, hebben vluchtelingen in de praktijk geen toegang hebben tot de nodige sociale voorzieningen. Hier faalt Griekenland opnieuw om vluchtelingen voldoende informatie te geven en te ondersteunen bij het doorlopen van de nodige procedures.

II.2.5. Het is dan ook duidelijk dat Griekenland zijn verplichtingen zoals voorzien in Kwalificatierichtlijn niet nakomt. Door het gebrekkig optreden van Griekenland was en zal het voor verzoekende partij onmogelijk zijn om haar rechten te laten gelden en te voorzien in haar elementaire levensbehoeften.

Zoals bepaald in het M.S.S.-arrest is de verwijdering van een vreemdeling naar levensomstandigheden waar hij in de onmogelijkheid is om in elementaire levensbehoeften, zoals huisvesting en medische zorgen, te voorzien strijdig met artikel 3 EVRM.

Het feit dat een terugkeer naar Griekenland een schending van artikel 3 EVRM zou betekenen, heeft tot gevolg dat zij zich nog onmogelijk kunnen beroepen op de (gebrekkige) bescherming die hen werd toegekend in Griekenland.

De verwerende partij beperkt zich tot het gratis ontkennen van de ervaringen van de verzoekende partij in Griekenland. Opvallend is bovendien dat het administratief geen enkel rapport/element bevat aan de hand waarvan de verklaringen van de verzoekende partij worden weerlegd. Het administratief dossier bevat immers niets over de situatie van vluchtelingen en subsidiair beschermde in Griekenland! Dit is ronduit onvoorstelbaar en getuigt reeds van de vooringenomenheid en de gebrekkigheid van dit onderzoek.

De motieven van de bestreden beslissing zijn niet deugdelijk en schenden aldus tevens het beginsel van de materiële motiveringverplichting, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel.

Daarom wordt dan ook gevraagd de thans bestreden beslissing te vernietigen."

2.3. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande om aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

3.2. Verweerder legt op 17 december 2019 door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 9). Het betreft het integraal vingerafdrukkenvergelijk in hoofde van verzoeker. Op grond hiervan kan volgens verweerder, in samenlezing met de elementen in het administratief dossier, genoegzaam worden aangenomen dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de EU.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Waar verzoeker laat gelden dat verweerder niet overging tot het nemen van de bestreden beslissing binnen de door artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van 15 werkdagen en hieruit afleidt dat verweerder geen toepassing meer kon of mocht maken van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, wijst de Raad er vooreerst op dat de voormelde termijn een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren. Er anders over oordelen zou bovendien lijnrecht ingaan tegen de *ratio legis* van voormeld wetsartikel, die eruit bestaat dat de verzoeker om internationale bescherming wordt vermoed geen nood aan zulke bescherming te hebben omdat hij reeds bescherming geniet in een lidstaat van de EU (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, p.108-109*).

4.2. Verzoeker beticht verweerder voorts weliswaar van vooringenomenheid, doch hij staft deze ernstige aantijging niet. Hij brengt geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

4.3. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verder geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming maakt verder integraal deel uit van onderhavige arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is niet aan de orde.

4.4. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.5. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt aangegeven dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.6. Verzoeker tracht in het onderhavige verzoekschrift te laten uitschijnen dat de informatie zoals opgenomen in het administratief dossier, bekomen via Eurodac, geen betrekking heeft op zijn persoon en houdt vol in Griekenland geen verblijfsrecht of documenten te hebben. Uit een samenlezen van de informatie die verweerder neerlegt door middel van een aanvullende nota, meer bepaald de hierop vermelde identiteitsgegevens en het hierop aangegeven ID-nummer, en de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier, blijkt echter duidelijk dat verzoeker (aan wie in de betreffende informatie weldegelijk het mannelijke geslacht wordt toegeschreven) in Griekenland internationale bescherming geniet.

Aldus wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit de documenten in uw administratief dossier blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Jullie ontkennen een beschermingsstatus te hebben ontvangen in Griekenland (zie verslag persoonlijk onderhoud A.-E.N.M.H. (...) dd. 28/08/2019 [N], p. 17 en zie verslag persoonlijk onderhoud A.-E.F.H.N. (...) dd. 28/08/2019 [F], p. 12), maar aan deze bewering kan geen geloof worden gehecht. Volgens het “Eurodac Search Result” dat in uw

administratief dossier werd gevoegd, werd u immers reeds internationale bescherming verleend in Griekenland in de loop van de voorbije drie jaar (zie de nota "Eurodac Hit 'M'", waarvan kopie in uw administratief dossier, als interpretatie-instrument van uw "Eurodac Search Result"). Ook na confrontatie hiermee hielden jullie vol geen statuut te hebben gekregen in Griekenland (zie CGVS N, p. 17 en zie CGVS F, p. 12).

Volgens jullie beweringen zouden jullie, gezien jullie geen Griekse documenten kregen, naar België zijn gereisd met valse documenten. Ook hieraan kan echter geen geloof worden gehecht om de volgende redenen:

Ten eerste spreken jullie elkaar tegen over van wie jullie die valse documenten precies kregen. U zei dat een oude Syriër in het kamp, M. (...), ervoor zorgde en u zou het document op naam van zijn zoon M. (...) hebben gekregen (zie CGVS N, p. 10). Uw vrouw stelt echter dat M. (...) de zoon was en de naam van zijn vader kent zij niet (zie CGVS F, p. 10). Jullie zouden M. (...) hebben leren kennen in het kamp Milikase. U zegt dat hij in een caravan woonde omdat hij er al lang was, niet in een tent zoals jullie (zie CGVS N, p. 10, 14). Uw vrouw echter zegt dat enkel de Afghanen in caravans woonden en dat M. (...) in een tent bij jullie in de buurt woonde (zie CGVS F, p. 10). Deze tegenstrijdigheden over van wie jullie de documenten precies kregen roepen vragen op bij of deze documenten werkelijk hebben bestaan.

Ten tweede spreken jullie elkaar tegen over hoe die documenten die jullie zouden hebben gebruikt verloren zijn gegaan. U stelt dat die documenten in een tas zaten samen met kleren en parfum. Die tas vergaten jullie vervolgens per ongeluk op de trein van Duitsland naar Brussel (zie CGVS N, p. 9). Uw vrouw zegt echter dat jullie die documenten met opzet hebben achtergelaten (zie CGVS F, p. 10).

Overigens hebben jullie ook geen foto's van de bewuste documenten (zie CGVS N, p. 14), waardoor er helemaal geen bewijs voor jullie verklaringen bestaat.

Gezien jullie ongeloofwaardige verklaringen aangaande de valse documenten waarmee jullie naar België zouden zijn gereisd en gezien jullie wel degelijk een beschermingsstatus hadden in Griekenland, moet men redelijkerwijs concluderen dat jullie de reis maakten met officiële Griekse documenten."

4.7. Verzoeker houdt daarnaast vol dat hij in Griekenland in dermate preciaire levensomstandigheden zou verkeren dat hij niet kan terugkeren naar dit land en wijst daarbij op het arrest M.S.S. van het EHRM en op zijn eerder afgelegde verklaringen. Tevens doet hij gelden dat er voor erkende vluchtelingen in Griekenland een gebrek zou zijn aan gezondheidszorg, integratievoorzieningen, huisvesting en sociale voorzieningen.

Verzoeker gaat, in zoverre hij wijst op zijn eerder afgelegde verklaringen, echter volledig voorbij aan de volgende, omstandige, pertinente en terechte, in de bestreden beslissing opgenomen motivering:

"Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming halen jullie ten aanzien van Griekenland aan dat u zou worden vermoord door de Afghanen die jullie aangaven bij de politie (zie CGVS N, p. 15 en zie CGVS F, p. 12) en uw vrouw haalt daarnaast aan dat ze andere vluchtelingen in het algemeen vreest (zie CGVS F, p. 12). Verder halen jullie aan dat jullie in Griekenland geen documenten hebben, niet zouden kunnen werken en geen woning zouden vinden (zie CGVS N, p. 15 en zie CGVS F, p. 11, 13).

Vooreerst moet gezegd dat de levenssituatie in Griekenland die jullie schetsten en waarbinnen jullie beweerde problemen en moeilijkheden zich zouden hebben afgespeeld, niet geloofwaardig is: jullie beweren in Griekenland steeds zonder een beschermingsstatus te hebben geleefd, hetgeen onjuist is, zoals hierboven aangetoond. Jullie beweren tevens in Griekenland steeds te hebben geleefd in een kamp op Samos, vooral in een kamp bij een plaatsje Milikase en ten slotte nog enkele weken in een tentje op het Syntagma-plein. Ook dit is echter niet geloofwaardig.

Aangaande jullie verblijf in het kamp Milikase is er een zeer opvallende tegenstrijdigheid in jullie verklaringen. U stelt duidelijk dat jullie in het kamp geen eten kregen, maar wel een toelage waarmee jullie zelf inkopen moesten gaan doen (zie CGVS N, p. 11). Uw vrouw stelt echter het omgekeerde: dat jullie in het kamp Milikase bereide maaltijden kregen (zie CGVS F, p. 7-9). Dit is een dermate opvallende tegenstrijdigheid aangaande een elementair deel van jullie leven in een kamp waar jullie maandenlang zouden hebben gewoond (zie CGVS N, p. 8), waardoor het onmogelijk is deze tegenstrijdigheid te vergoelijken. Jullie verblijf of een deel van jullie verblijf in Milikase is bijgevolg niet aannemelijk.

Ook jullie verklaringen over jullie laatste weken in een tentje zijn op zeer opvallende wijze tegenstrijdig, namelijk aangaande de plaats waar jullie in dit tentje woonden. U zegt dat dit tentje op het Syntagma-

plein stond in Athene (zie CGVS N, p. 12 en zie de informatie hierover, toegevoegd aan het administratief dossier). Uw vrouw zegt echter dat zij nooit in Athene is geweest (zie CGVS F, p. 7) en dat het tentje in een groot park lag waar jullie van het kamp Milikase te voet zijn heen gegaan (zie CGVS F, p. 7). Milikase zou echter 40 minuten per trein van Athene hebben gelegen, dus helemaal niet op wandelafstand (zie CGVS N, p. 8). Jullie verblijf in dit tentje is dus eveneens niet aannemelijk.

Wat jullie levensomstandigheden in Griekenland betreft moet het volgende worden gezegd: gezien jullie tegenstrijdige verklaringen over jullie verblijven in Milikase en bij het Syntagma-plein, kan men niet anders dan vermoeden dat jullie in Griekenland geruime tijd in een andere woning en in andere omstandigheden hebben gewoond maar dat jullie ervoor kozen deze elementen voor het CGVS verborgen te houden.

Het bovenstaande in acht genomen en in acht genomen dat jullie weigeren waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen aangaande jullie beschermingsstatus in Griekenland, is het duidelijk dat u het de instanties die uw verzoek om internationale bescherming moeten behandelen onmogelijk maakt om uw levensomstandigheden in Griekenland te evalueren. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u als persoon die internationale bescherming geniet, in Griekenland in mensonterende omstandigheden zou hebben geleefd.

Wat jullie vrees voor de Afghaanse dieven betreft dient het volgende te worden gezegd: ten eerste moet men de bedenking maken dat uw probleem met deze Afghanen zich afspeelt in het kamp in Milikase, terwijl zoals hierboven aangetoond jullie verblijf daar deels of in zijn geheel ongeloofwaardig is. Dit is uiteraard problematisch voor de geloofwaardigheid van problemen die zich in dat kamp zouden hebben voorgedaan.

Indien men echter toch aanvaardt dat u in Milikase werd bedreigd door die bewuste Afghanen, kan men hoegenaamd niet op basis daarvan stellen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer.

Ten eerste is het hoegenaamd niet realistisch dat deze Afghanen in geval van een terugkeer naar Griekenland nog een probleem zouden vormen. Gezien jullie een beschermingsstatus genieten in Griekenland is er immers geen enkele reden waarom jullie zouden moeten verblijven in het opvangcentrum voor asielzoekers van Milikase, ervan uitgaande dat die Afghanen daar nog zouden verblijven. Indien jullie op eender welke andere plaats verblijven is er geen realistische waarschijnlijkheid dat jullie die Afghanen nog zouden tegengekomen.

Ten tweede moet gezegd dat de Griekse veiligheidsdiensten volgens jullie verklaringen klaarblijkelijk bereid zijn redelijke stappen te ondernemen voor jullie veiligheid. Nadat ze u beroofden kwamen ze immers in actie en hebben ze een van de Afghanen die ze konden vinden gearresteerd (zie CGVS N, p. 11-12, 14-15 en zie CGVS F, p. 6).

In zoverre jullie andere vluchtelingen in het algemeen zouden vrezen (zie CGVS F, p. 12), moet enerzijds gezegd dat dat een zeer verregaande veralgemening is en anderzijds dat, zoals hierboven gesteld, blijkt de veiligheidsdiensten bereid zijn redelijke stappen te ondernemen voor jullie veiligheid.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

De documenten die jullie voorlegden kunnen de bovenstaande appreciatie niet in positieve zin veranderen. Ze ondersteunen jullie herkomst, staatloosheid en gezinssituatie, wat elementen zijn die het CGVS in de huidige beslissing op zich niet in twijfel trekt."

De Raad merkt verder op dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoekers beschermingsstatus en waarvan hij gebruik kan maken. Aldus kan er worden vanuit gegaan dat de fundamentele rechten van de verzoekende partij er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van de verzoekende partij in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde vervolging of ernstige schade. Verzoeker slaagt er, mede gelet op het voorgaande, geenszins in om het tegendeel aan te tonen. Zijn beweringen inzake de toestand in Griekenland voor internationaal beschermden, staat hij in het geheel niet. Hij toont bovendien niet concreet aan dat de levensomstandigheden waarin hij in Griekenland vertoefde een schending uitmaakten van zijn fundamentele rechten en brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in zijner hoofde en ten overstaan van Griekenland. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekers situatie als persoon die internationale bescherming geniet verschilt, nog daargelaten dat het door hem geciteerde arrest reeds dateert van 2011, bovendien fundamenteel van de situatie van de persoon die om internationale bescherming verzoekt. Als persoon die internationale bescherming geniet, heeft hij binnen de EU immers een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de EU zijn er ook een verblijfsrecht en diverse rechten en voordelen op het gebied van toegang tot werk, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden met zijn status. Het feit dat de algemene economische toestand in de lidstaten van de EU verschillend is, ondermijnt deze vaststelling niet. Niet alle ingezetenen van de EU hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, werk en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de EU genieten. De vaststelling dat er verschillen bestaan tussen de lidstaten van de EU in de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, houdt in hoofde van de verzoekende partij op zich geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.8. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en dient het beroep te worden verworpen.

4.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT